

શિવ મહિમા સ્તોત્ર

મહિમા પારં તે પરમવિદુષો યદ્યસદ્રશી સ્તુતિ બ્રહ્મારદીનામપિ
તદવસન્નાસ્ત્વયિ ગિરઃ |
અથાવાચ્યઃ સર્વઃ સ્વમતિપરિણામાવધિ ગૃણાન્ મમાડ્યેષઃ સ્તોત્રે
હર ! નિરપવાદઃ પરિકરઃ ||

અતીત પંથાનં તવ ચ મહિમા વાગ્મનસયો- રતદ્વાવૃત્યા ચં
ચકિતમભિધત્તે શ્રુતિરપિ |
સ કસ્ય સ્તોતવ્યઃ કતિવિધગુણઃ કસ્ય વિષયઃ પદે ત્વર્વાચીને
પતતિ ન મનઃ કસ્ય ન વચઃ ||

મધુસ્ફીતા વાયઃ પરમમમૃતં નિર્મિતવતસ્- સ્તવ બ્રહ્મન કિંવાગપિ
સુરગુરોવિસ્મયપદમ |
મમ ત્વેતાં વાણીં ગુણકથનપુણ્યેન ભવતઃ પુનામીત્યર્થોસ્મિન
પુરમથન ! બુદ્ધિર્વ્યવસિતા ||

તવૈશ્વર્ય યત્તજ્જગદુદય રક્ષા-પ્રલયકૃત્ ત્રયીવસ્તુવ્યસ્તં ત્રિસૃષુ
ગુણભિન્નાસુ તનુષુ |
અભવ્યાનામસ્મિન્વરદ ! અમણીયામરમણીમ્ વિહન્તુ વ્યાક્રોશીં
વિદધત ઈઠૈકે જડધિયઃ ||

કિમીહઃ કિં કાયઃ સ ખલુ કિમુખ્યસ્ત્રિભુવનમ્ કિમાધારો ધાતા
સૃજતિ કિમુપાદાન ઇતિ ચ |
અતક્યૈશ્વર્યે ત્વચ્ચનવરસરદુઃસ્થો હતધિયઃ કુતકોડયં
કાંશ્ચિન્મુખરયતિ મોહાય જગતઃ ||

અજન્માનો લોકાઃ કિમવયવન્તોડપિ જગતા મધિષ્ઠાતારં કિં
ભવવિધિરનાર્દત્ય ભવતિ |
અનીશો વા કુર્યાદ્ ભુવન જનને કઃ પરિકરો યતો મંદાસ્ત્વાં
પ્રત્યમરવર સંશેરત ઇમે ||

ત્રયી સાંખ્યં યોગઃ પશુપતિમતં વૈષ્ણવમિતિ પ્રભિન્ને પ્રસ્થાને
પરમિદમદઃ પથ્યમિતિ ચ |
રુચીનાં વૈચિત્ર્યાદ્જુકુટિલ નાનાપથજુષાં નૃણામેકો ગમ્યસ્ત્વમસિ
પયસામર્ણવ ઇવ ||

મહોક્ષઃ ખટ્વાંગં પરશુરજિનં ભસ્મ ફણિનઃ કપાલં ચેતિયત્તવ
વરદ તંત્રોપકરણમ્ |
સુરાસ્તાં તામૃદ્ધિં દદતિ તુ ભવદભુપ્રણિહિતામ્ ન હિ સ્વાત્મારામં
વિષયમૃગતૃષ્ણા ભ્રમયતિ ||

ધ્રુવં કશ્ચિત્સર્વં સકલમપરસ્ત્વધ્રુવમિદમ્ પરો ધ્રૌવ્યાધ્રૌવ્યે જગતિ
ગદતિ વ્યસ્તવિષયે |
સમસ્તેડપ્યેતસ્મિનપુરમથન તૈર્વિસ્મિત ઇવ સ્તુવનજિહ્વેમિ ત્વાં ન
ખલુ નનુ ધૃષ્ટા મુખરતા ||

તવૈશ્વર્યં યત્નાધ્યદુપરિ વિરિચિર્હરિરઘઃ પરિચ્છેનું
યાતાવનલમનલસ્કંધવપુષઃ |
તતો ભક્તિશ્રદ્ધાભરગુરુગુણદ્ભ્યાં ગિરિશ ! યત્ સ્વયં તસ્થે
તાભ્યાં તવ કિમિનુવૃત્તિર્ન ફલતિ ||

અયત્નાદાપાઘ્ય ત્રિભુવનમવૈરવ્યતિકરં દશાસ્યો યદ્ બાહુનભૂત
રણકણ્ડૂપરવશાન્ |

શિરઃ પદ્મશ્રેણીરચિત ચરણામ્બોરુહ બલેઃ સ્થિરાયાસ્ત્વદ
ભક્તેસ્ત્રિપુરહ ! વિસ્ફુર્જિતમિદમ્ ||

અમુષ્ય ત્વત્સેવાસમધિગતસારં ભુજવનં બલાત્કૈલાસેડપિ
ત્વદધિવસતૌ વિક્રમયતઃ |

અલભ્યા પાતાલેડપ્યલસચલિતાં ગુહ્શિરસિ પ્રતિષ્ઠા
ત્વચ્ચાસિદધ્રુવમુપચિતો મુહ્યતિ ખલઃ ||

અદર્શિં સુત્રામ્ણો વરદ પરમોચ્ચૈરપિ સતી મધશ્ચક્રે બાણઃ
પરિજનવિધેય ત્રિભુવનઃ |
નતચ્ચિત્રં તસ્મિન વરિવસિતરિ ત્વચ્ચરણાયો નકસ્યાપ્યુન્નત્યૈ
ભવતિ શિરસસ્ત્વચ્ચવનતિઃ ||

અકાંડ બ્રહ્માંડક્ષયચક્રિતદેવા સુરકૃપા વિધેયસ્યાસીધ્યસ્ત્રિનયન
વિષ્ણું સંહતવતઃ |

સ કલ્માષઃ કંઠે તવ ન ક્ષુરતે ન શ્રિયમહો વિકારોડપિ શ્રલાધ્યો
ભુવનભયભંગ વ્યસનિનઃ ||

અસિદ્ધ્યાર્થા નૈવ ક્વચદપિ સદેવાસુરનરે નિવર્તન્તે નિત્યં જગતિ
જયિનો યસ્ય વિશિખા |

સ પશ્યત્રીશ ત્વામિતરસુર સાધારણમભૂત સ્મરઃ સ્મર્તવ્યાત્મા ન
હિ વશિષ્ઠુ પૃથ્વ્ય પરિભવઃ ||

મહી પાદાઘાતાદ વ્રજતિ સહસા સંશયપદં પદં વિષ્ણોભ્રામ્યદ
ભુજપરિઘરુગણગ્રહગણમ |

મુહુર્ધાદૌસ્થ્યંચાત્યનિભૂતજટા તાડિતતટા જહદ્રક્ષાયૈ ત્વં નટસિ
નનુ વામૈવ વિભુતા ||

વિચદવ્યાપી તારાગણગુણીતકેનોદ્રમરુચિઃ પ્રવાહો વારાં યઃ
પૃષ્ઠતલદુદષ્ટઃ શિરસિ તે |

જગદ્દ્વીપાકારં જલધિવલયં તેન કૃતમિ ત્યનેનૈવોન્નેયં ધૃતમહિમ
દિવ્યં તવ વપુઃ ||

રથઃ ક્ષોણી યન્તા શતધૃતિરગેન્દ્રો ધનુરથો રથાંગે ચંદ્રાકો
રથચરણપાણિઃ શર ઈતિ |

દિઘક્ષોસ્તે કોડયં ત્રિપુરતૃણમાડંબર વિઘિર વિધેયૈ કીડન્ત્યો ન ખલુ
પરતંત્રાઃ પભુધિયઃ ||

હરિસ્તે સાહસ્ત્રં કમલબલિમાઘાય પદયોર યદેકોને તસ્મિન
નિજમુદ્હરન્નેત્રકમલમ |

ગતોભક્ત્યુદ્રેકઃ પરિણિતમસૌ ચક્રવપુષા ત્રયાણાં રક્ષાયૈ ત્રિપુરહર
જાગર્તિ જગતામ ||

કૃતૌ સુપ્તે જગત્વમસિ ફલયોગે કૃતમતાં ક્વ કર્મ પ્રધ્વસ્તં ફલતિ
પુરુષારાધનમૃતે |

અતસ્ત્વાં સંપ્રેક્ષ્ય કૃતુષુ ફલદાનપ્રતિભુવમ શ્રુતો શ્રદ્ધાં બદ્ધ્વા
દૃઢપરિકરઃ કર્મસુ જનઃ ||

ક્રિયાદક્ષો દક્ષઃ કૃતુપરિઘીશસ્તનુભૂતા મૃષીણામાર્ત્વિજયં શરણદ
સદસ્થાઃ સુરગણાઃ |

કૃતુભ્રંષસ્ત્વત્તઃ કૃતુકલવિદાન વ્યાસનિનો ધૃવં કર્તુઃ શ્રદ્ધા
વિદુરમાભિચારાય હિ મખાઃ ||

प्रञ्जनाथं नाथ प्रसन्नमभिकं स्वांश्च दृष्टितरम गतं रोहिदभूतां
रिभ्यिषुमृष्यस्य वपुषा ।
धनुष्पाणोर्यातं दिवमपि सपत्राकृतममुं त्रसंतं तेऽध्यापित्यञ्जति न
मृगध्याधरत्नसः ॥

स्वलावण्याशंसा धृतधनुषमडनाय तृणवत पुरः प्लुष्टंष्टवा
पुरमथन पुष्पायुधमपि ।
यदि स्त्रैणं देवी यमनिरत देहार्धघटना दैवैति त्वामध्दा बत वरद
मुग्धा युवतयः ॥

स्मशानेष्व्वाक्रीडा स्मरदर पिशायाः सडयराः श्रिवतात्नस्मालेपः
स्रगपिअ नृकरोटीपरिकरः ।
अमंगल्यं शीलं तव भवतु नाभैवमभिलं तथापि स्मर्तृणां वरद
परम मंगलम सि ॥
मन प्रत्यकचित्ते सविधमविधायात्तमज्ञतः प्र

हृष्यद्रोमाणः प्रमदसलिलोत्संगितदशः ।
यदालोक्याडलाहं हृद एव निमञ्ज्याभृतमये दध्यत्यंतस्तत्त्वं
किमपी यमिनस्तत्किल भवान् ॥

त्वमर्कस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवडः त्वमापस्त्वं व्योम
त्वमधरणिरात्मा त्वमिति य ।
परिच्छिन्नामेवं त्वयि परिणता बिल्लतु गिरं न विध्यस्तत्त्वं
वयमिड तु यत्वं न भवसि ॥

त्रयीं तिस्त्रो वृत्तीस्त्रिभुवनमथोत्रीनपिसुरा
नकाराधैर्वर्णैस्त्रिभिरभिदधतीर्ण विकृतिः ।
तुरीयं ते धाम ध्वनिभिरवर्द्धानमणुभिः समस्तं व्यस्तं त्वां
शरणाद् गृणात्योमिति पदम् ॥

भवः शर्वां इद्रः पशुपतिरथोग्रः सडमडां स्तथा भीमेशानाविति
यदभिनाष्टकमिदम् ।
अमुष्मिन प्रत्येकं प्रविचरति देव श्रुतिरपि प्रियायास्मै धाम्ने
पविद्धितनमस्योऽस्मि भवते ॥

नमो नेदिष्ठाय प्रिवदवदविष्ठाय य नमो नमः क्षोदिष्ठाय स्मरदर
मदिष्ठाय य नमः ।
नमो वर्षिष्ठाय त्रिनयन यविष्ठाय य नमो नमः सर्वस्मै ते
तदिदमिति शर्वाय य नमो ॥

बडलरञ्जसे विश्रवोत्पतौ भवाय नमो नमः प्रबलतमसे तत्संडारे
डराय नमो नमः ।
ञनसुभकृते सत्वोद्विकृतौ मृडाय नमो नमः प्रमडसि पदे
निस्त्रैगुण्ये शिवाय नमो नमः ॥

कृशपरिणति येतः क्लेशवश्यं क्व येदं क्व य तव
गुणसिमोल्लंघिनी शश्रवदद्धि ।
ईति यकितममंटीकृत्य मां भक्तिराधा दूरद यरण्योस्ते वाक्य
पुष्पोपहारम् ॥

असितगिरिसमं स्यात्कञ्जलं सिंधुपात्रे सुरतज्ञवर शाभा
लेप्पिनी पत्रमुवी ।
लिप्पती यदि गृहित्वा शारदा सर्वकालं तदपि तव गुणानामीश
पारं न याति ॥

असुरसुर मुनिद्वैरयितस्येन्दु मौले-अथित गुणमडिभनो
निर्गुणस्येश्वरस्य ।
सकलगाण वरिष्ठः पुष्पदंता त्रिधानो रुचिरमलधुवृत्तः स्तोत्र
भेतरयाकार ॥

अडरनडरवध्यं धुर्जटेः स्तोत्रभेतत पठति परमभक्त्या शुध्ययित्तः
पुमान यः।
स भवति शिवलोके रुद्रतुल्यस्तथाऽत्र प्रयुरतरधनायुः
पुत्रवान्कीर्तिमांश्व ॥

मडेशान्नपरो देवो मडिभनो नापरा स्तुतिः । अधोरान्नापरो मंत्रो
नास्ति तत्त्वं गुरोः परम ॥

दीक्षा दानं तपस्तीर्थं ज्ञानं यागादिकाः क्रियाः । मडिभनस्तव
पाठस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥

कुसुमदशननामा सर्व गंधर्वराजः शिशुशशिधरमौलेर्देव देवस्य
दासः ।
स जलु निजमडिभनो त्रष्ट अवास्य रोषात स्तवनमिदमकार्षी
दिव्य दिव्यं मडिभनः ॥

सुरवरमुनिपूज्यं स्वर्गमौक्षेकडेतुम पठति यद्वि मनुष्यः
प्रांजलिर्नान्ययेताः ।
प्रज्जित शिवसमीपं किन्नरे स्तुयमानः स्तवनमिदममोघं पुष्पदंत
प्रणीतम ॥

श्री पुष्पदंत मुष्पदंजनिर्गतेन स्तोत्रेण किंल्विषडरेण डरप्रियेण
कंठस्थितेन पठितेन समाहितेन सुप्रिर्णितो भवति भूतपतिर्मडेशः
॥

ईत्येषा वाडमयी पुजा श्री मरुण्डकरपादयोः । अर्पिता तेन देवेशः
प्रियतां मे सदाशिव ॥

आसमाप्तमिदं स्तोत्रं पुण्यं गंधर्वभाषितम् । अनौपम्यं मनोडारि
शिवमीश्वर वरुणम् ॥

तव तत्त्वं न जानामि कीदृशोऽसि मडेश्वरः यादृश्योऽसि मडादेव
तादृशाय नमो नमः।
अेककालं द्विकालं वा त्रिकालं य पठेन्नरः सर्वपापविनिर्मुक्तः
शिवलोके मडीयते ॥

ईति श्री पुष्पदंत विरयितं शिवमडिभन स्तोत्रं संपुर्णम् ।